

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 208/2550

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายวีระชัย พิพเคนทร์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 229, ป.วิ.พ. มาตรา 27, ป.วิ.พ. มาตรา 199 เบญจ, ป.วิ.พ. มาตรา 18, ป.วิ.พ. มาตรา 232

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ยกคำขอให้พิจารณาใหม่ของจำเลยที่ 1 โดยขอให้ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งอนุญาตให้พิจารณาใหม่ มีผลเท่ากับเป็นการอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นอยู่ในตัว จำเลยที่ 1 จึงมีหน้าที่ต้องนำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 229 เมื่อจำเลยที่ 1 ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ได้ทันที โดยไม่ต้องกำหนดเวลาให้จำเลยที่ 1 วางเงิน ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเสียก่อนเพราะกรณีมิใช่เรื่องของการมิได้ชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาล โดยไม่ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา 18 ศาลชั้นต้นสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 โดยมีได้สั่งให้จำเลยที่ 1 วางเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ถือได้ว่าศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยผิดพลาดและเป็นกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในข้อที่มุ่งหมายจะยังให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรมตาม ป.วิ.พ. มาตรา 27 วรรคหนึ่ง เมื่อศาลชั้นต้นยังมิได้ส่งอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ไปให้ศาลอุทธรณ์พิจารณา ศาลชั้นต้นย่อมมีอำนาจเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบโดยมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์และมีคำสั่งใหม่เป็นไม่รับอุทธรณ์ได้ทันที การที่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์หลังจากที่มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์แต่มีคำสั่งให้จำเลยที่ 1 นำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาลภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งเท่ากับศาลชั้นต้นเปิดโอกาสให้แก่จำเลยที่ 1 ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนที่จะพิจารณาสั่งอุทธรณ์ว่าจะให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์อันเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ตามมาตรา 232 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลชั้นต้นโดยเฉพาะ คำสั่งศาลชั้นต้นดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 3,715,635.19 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 16 ต่อปี นับแต่วันที่ 14 สิงหาคม 2540 ถึงวันที่ 18 กันยายน 2540 อัตราร้อยละ 17.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 19 กันยายน 2540 ถึงวันที่ 15 มกราคม 2541 อัตราร้อยละ 19.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 16 มกราคม 2541 ถึงวันที่ 18 สิงหาคม 2541 อัตราร้อยละ 18.25 ต่อปี นับแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2541 ถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2541 อัตราร้อยละ 17 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2541 อัตราร้อยละ 16 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2541 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2542 อัตราร้อยละ 13.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2542 ถึงวันที่ 27 มิถุนายน 2542 อัตราร้อยละ 13 ต่อปี นับแต่วันที่ 28 มิถุนายน 2542 ถึงวันที่ 27 สิงหาคม 2542 อัตราร้อยละ 13 ต่อปี นับแต่วันที่ 28 มิถุนายน 2542 ถึงวันที่ 17 สิงหาคม 2542 และอัตราร้อยละ 12.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลย

ทั้งสองไม่ชำระให้ยิตทรัพย์จำนองออกขายทอดตลาดชำระหนี้ หากได้เงินไม่พอชำระหนี้ให้ยิต
ทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้จนครบ กับให้จำเลยทั้งสอง
ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้
ให้ยก จำเลยทั้งสองยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งยกคำร้อง จำเลยที่ 1
อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์และมีคำสั่ง
ให้จำเลยที่ 1 นำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาล
ภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จำเลยที่ 1 อุทธรณ์คำสั่ง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน
ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคำพิพากษา
ตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่า ศาลชั้นต้นมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 และสั่งให้
จำเลยที่ 1 นำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาล
หรือไม่ เห็นว่า การที่จำเลยที่ 1 อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ยกคำขอให้พิจารณาใหม่ของจำเลยที่ 1
โดยขอให้ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งอนุญาตให้พิจารณาใหม่นั้น หากอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ฟังขึ้น
ศาลอุทธรณ์ก็ย่อมพิพากษาให้พิจารณาใหม่ซึ่งจะทำให้คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่บังคับให้จำเลยที่ 1
ชำระหนี้แก่โจทก์ต้องถูกเพิกถอนไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 199
เบญจ วรคสาม อุทธรณ์คำสั่งของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวมีผลเท่ากับเป็นการอุทธรณ์คำพิพากษา
ศาลชั้นต้นอยู่ในตัว จำเลยที่ 1 จึงมีหน้าที่ต้องนำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่โจทก์ตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้นมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา 229 เมื่อจำเลยที่ 1 ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 จึงไม่
ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของ
จำเลยที่ 1 ได้ทันที โดยไม่ต้องกำหนดเวลาให้จำเลยที่ 1 วางเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวเสียก่อน
เพราะกรณีมิใช่เรื่องของการมิได้ชำระหรือวางค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่ถูกต้องครบถ้วนตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 18 ซึ่งศาลมีอำนาจสั่งให้ชำระหรือวาง
ค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องครบถ้วนเสียก่อนที่จะมีคำสั่งรับหรือไม่รับคำคู่ความ แม้ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง
รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 โดยมิได้สั่งให้จำเลยที่ 1 วางเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวและต่อมาจำเลยที่
1 ได้นำส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่โจทก์และโจทก์ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลแล้วก็ตาม ก็ไม่มีผลทำให้
อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายกลับเป็นอุทธรณ์ที่ชอบด้วยกฎหมายไปได้ การสั่งรับ
อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ดังกล่าว ถือได้ว่าศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยผิดพลาด และเป็น
กรณีที่มีได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในข้อที่มุ่งหมายจะยัง
ให้การเป็นไปด้วยความยุติธรรมตามมาตรา 27 วรคหนึ่ง เมื่อศาลชั้นต้นยังมิได้ส่งอุทธรณ์ของ
จำเลยที่ 1 ไปให้ศาลอุทธรณ์พิจารณา ศาลชั้นต้นก็ย่อมมีอำนาจเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่
ผิดระเบียบดังกล่าวโดยมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 และมีคำสั่งใหม่เป็นไม่รับ
อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ได้ทันที การที่ศาลชั้นต้นมิได้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 หลังจากที่มี
คำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 แต่มีคำสั่งให้จำเลยที่ 1 นำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะ
ต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาลภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น
เท่ากับศาลชั้นต้นเปิดโอกาสให้แก่จำเลยที่ 1 ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายก่อนที่จะพิจารณาสั่ง
อุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ที่จะให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 ไปยังศาลอุทธรณ์อันเป็น
กระบวนการพิจารณาในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
แพ่ง มาตรา 232 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลชั้นต้นโดยเฉพาะ คำสั่งศาลชั้นต้นดังกล่าวจึง

ขอด้วยกฎหมาย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

วีระชาติ เอี่ยมประไพ · เรวัตร อิศราภรณ์ · ประทีป เฉลิมภัทรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/208/2550>